

dem ved Afhændelsen af Fæstningsterrainet. Naar Vederlaget sættes høit, vil det desuden indkomme sildigere, og Statskassen vil saaledes neppe tabe ved, at det ansættes til en moderat Quota af den Værdiforhøielse, som Grundstykkerne antages at ville opnaae ved Byggerettens Erhvervelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Dispositionen over det betydelige Terrain, som frigjøres ved Fæstningsværkernes Nedlæggelse, er det indlysende, at en meget hurtig Afhændelse ikke er at vente, naar Staten ikke vil sælge til forholdsvis lave Priser; den eier endnu betydelige Byggegrunde indenfor Voldene, og de private Grunde indenfor Demarcationslinien ville ogsaa bidrage til at trykke Værdien af Byggelodderne; men paa den anden Side er en stor Deel af Fæstningsgrundene, og det navnlig fra Kallebodstrand til forbi Nørreport, saa fordeelagtigt beliggende, at den dog uden tvivl vilde kunne sælges til antagelige Priser indenfor et ikke altfor langt Aaremaal. Med Hensyn til Salget af den østlig beliggende Deel af Terrainet stiller Sagen sig vistnok mere tvivlsom, men Regjeringen anseer det ikke desto mindre for rigtigst at søge en almindelig Bemyndigelse til Salget af det Hele, da det ikke kan vides, hvorledes Forholdene vilde udvikle sig.

Endvidere søges Bemyndigelse til at sælge den Staten tilhørende Deel af den saakaldte Dronningens Enghave, som antages at kunne faae en fordeelagtig Anvendelse, samt til at disponere over en Deel af Citadellets mod Byen vendende Terrain og Husarcasernen med Tilhørende til Fordeel for den nye Østports Passage, hvis Anlæg indenfor Voldene har Betydning for Afhændelsen af Nyboders Grunde.

Man anseer det ikke rigtigst at undtage den Deel af Husaretablisementet, som ligger Syd for Toldbodveien, da den derværende Hovedbygning er i en aldeles forfalden Tilstand, og der desuden ikke vil være Brug for en mindre Deel af Etablisementet, naar den større Deel opgives.

Med Spørgsmaalet om Afhændelsen staaer

det i nøie Forbindelse, hvorledes Planen for Bebyggelsen af Statens Terrain tænkes lagt og gennemført, og de dertil fornødne Sløisninger, Veis- og Gadeanlæg m. m. udførte. I denne Henseende skal det bemærkes, at Regjeringen gaaer ud fra, at der bør indrømmes Kjøbenhavns Commune al den Indflydelse paa Forholdets Ordning, som tilkommer den efter dens Stilling til Sagen og er forenelig med det Hensyn, der skyldes Statskassens Læve, samt at Staten i saa ringe Grad som muligt bør indlade sig paa at gjøre directe Udlæg ved selv at lade Arbejder udføre. I Reglen bør dette kun skee, naar derved umiddelbart kan bevirkes eller bestemt forudsæes Salg af større Dele af Terrainet. I alle Henseender maa det ansees ønskeligt, at Kjøbenhavns Commune selv vilde overtage større Partier af Grundene til videre Udpærcellering, hvorved der kunde indrømmes den en større Indflydelse paa Bestemmelsen af Planernes Enkeltheder, og hvorved desuden Kommunen vilde blive istand til at fyldestgjøre de vidtgaaende Krav til sanitaire og Skjønheds-Hensyn, som ere komne til Orde, i et saadant Omfang, som den maatte finde foreneligt med sine pecuniaire Forhold.

Til Sagens Ordning for den lovgivende Magts Vedkommende anseer Regjeringen det ikke fornødent, ja end ikke tjenligt, at der foreligger en endelig vedtagen Plan for Bebyggelsen, og det saavel fordi Ordningen af et saa specielt Forhold væsentligt henhører under Administrationens Omraade, som fordi det ligger i Sagens Natur, at hvilkensomhelst Plan, der nu maatte blive lagt for Bebyggelsen, dog vilde blive modificeret paa Grund af forandrede Forhold og Krav, der vilde gjøre sig gjældende i den lange Tid, som rimeligt vil forløbe, inden Gjennemførelsen af den kan være affluttet. Det vil dog være en Selvfølge, at ingen Bebyggelsesplaner vedtages, uden at Communalbestyrelsen har havt Leilighed til at yttre sig over dem.

Bebyggelsen af de private Grunde udenfor den i § 7 omhandlede Forbindelses-Ivergade, tilkommer det Communalbestyrelsen at regulere